

SCIO QVOSDAM CONTRACTVROS FRONTEM, QVOD IN IIS SOLINIANIS Cōmentarijs nostris, tam frequenter Magnum Albertū coarguerim. ID autem ea ratione factum sciant, ne scilicet quempia pulchro allectum nomine, falsum pro uero, uel cōtra, quod studiosis pñiciostis nihil est, amplecti contingat. Simulq; ut quorundam tolleretur anilis error, qui in ijs, in quibus Albertus a primę etiā classis authoribus contraria pdidit, abiecit Ptolemeo, Solino, Pōponio, Strabone, Plynio, Columella, Varrone, Theophrasto, Aristotele iudicio omniū peritisimo, ijsq; non inferioribus, uni Alberto, ad aras usq; etiam peierando / credendum putant. Maluimus enim iure Albertum carpere, q; iniuria amicam ledere ueritatem. Miror quosdam politiorum etiam literarū studiosos, tanti eum facere authorem, cū in ijs quaē ad particularia, & bonas fruges maxime pertinent, raritate rarius uerum dicat. Fatebuntur id, qui libros eius de natura locorū, de lapidibus preciosis, de vegetalibus, & plantis, de animalibus, dec̄q; alijs q̄plurimis diligenter introspexerint. Nisi quis nō Alberto, sed tempori, quo flouit, culpam tribuat. Affuit alia me rurius cauſa mouens magis, quod is Solinū, quem in manus sumperam exponendum, pr̄ter ius omne, id est, in quibus uerum dicit, plerumq; laniat, & fugillat. Pepercit Alberto plurimū, deum testor, cum sexenta errata eius alia, que iam ad manus erant, ijs Cōmentarijs inserere distulerim. Vellel Alberti lectores tam gratum eis authorem in manus sumerent, eumq; tandem quacūq; ratione/ ab erroribus uendicarent. Sed reor hoc laboriosius multo esse, q; uel loui fulmē, uel Herculi clauam subtrahere.

JOANNES SYNGRENIUS CALCOGRA-
PHVS LECTORIBVS.

Cuperem equidem humanissimi Lectores in Solino tāto authore, eoq; demum nitore prodituro, cum a me imprimeretur, hoc pr̄stari potuisset, uti expectationi omnium ac desiderijs uelocitate excudendi responderem, tantamq; utilissimi & eximij operis gratiam festinatione cumularem. Verum quando id a me in tanta laboris amplitudine fieri non potuit, ut susc̄q; dec̄q; feratis moram hanc maiorem in modum rogo, quam mihi partim fides mea atq; diligentia (dum labore quam emendatissimū ex officina mea profici sci) excusabilem, partim nouitas difficultasq; ex ipso archetypo primū feliciter efformandi fecerunt etiam necessariam. Vos certe morū ueniam dabitis, fidei atq; industrij meę fructum & nunc, ut spero, accipientes aliquem, & quantum crit mearum uirium deo ducē s̄pius accepturi. Valete.

MELCHIOR Heduigerus Typicarum
notarum compactor,
ad Lectorem.

Germanis omnis debet studiosa Iuuentus,
Scribere quod pralis ij docuere notas.
Scriptorum nobis debes studiose Camertis,
Quod uitigiles nostras hęc habuere manus.